e-codices

recordat᷑ Qui eni͂ h̄t eīte ī mūdicia
de domo vna corporali p⁹ ī vnū colligit
et tñ eicit Qui etiā h̄t cōputare dn̄o
de expensis p̄ei⁹ p̄cogitat Sic et volēs
cōfiteri h̄ret collige͂ et p̄cogitare Ista
sūt motiua vnde post confessioȝ talia
oriunt᷑ // Nota hic duas ↄclusiones d̄
ↄ̄uitate pcc̄i p̄ma ↄclusio Omnē pecca
tem mortaliter iuste pt deus annichilari
p᷑ sic ↄlibet peccans mortaliter ē īgratus
deo g° meret᷑ p̄uari oī bn̄ficio a deo sibi
gratis dato g° omē bn̄ficiū sibi gratis
datū pt deus iuste ab ip̄o subtrahere ꝑpt
suā ingratitudinē ꝸ eius essencia est
bn̄ficiū sibi gratis datū q᷑ recipit esse
a deo sine merito p̄cedente tp̄e ul̄ naturā
g° a quolibet peccante mortalit᷑ pt deus
iuste ꝑpter suā ingratitudinē suū esse
subtrahere sed subtrahere ab aliq° suū
ēē ē ip̄m annichilari g° 2ᵃ ↄclō q᷑ an
nichilacō nō est pena sufficiēs ꝑ mortali
p᷑ ꝑ anshelmū vbi dicit nullatenus hoc
admittit racō ut p⁹ tantā culpā ꝑ pena
reciperet esse quod erat an̄ oēȝ culpam

Querūt philosophi et mḡri

qui quenerunt ut mortem describeret
et ut onderet quid ēēt mors quorum
dicta theologi declarat ad h° īm deuotoȝ
p̄mus dixit Mors est horribilis ac am
para separacio et destructio ligaminis
et affectionis cū quo ligamine aīa et
corpus fuerūt vnita Illud est declaradū
h̄t aīa desideriū ad corpus ita maximū
ut ap̄lus dicit q᷑ diu aīa manet cum
corpore tūc est ligata captiuata in
carcerata in exilio posita et a suo totali
p̄ncipio a quo ortū sumpsit alienata
quādiu sumus ī corpore peregrinam᷑ a dn̄o
et tñ istis non obstātibus qn̄ aīa derelīqt᷑
sue natē tē eꝑnalis inclinacōis desiderio
ꝓ appetit manere cū corpore et nūq̄
ab illo separi hoc apparet qn̄ enim homo
ꝑ infirmitates multas varias et dīv̄sas
deducit᷑ q̄i ad corrupcōȝ et ꝓ stat ī dolore
et turbacōe adhuc aīa magis vult tolera
re et sustinē q᷑ separi a corpore ita q᷑
nulla infirmitas seu passio corporis in hac
vita dissoluit illud desideriū aīe ad corp⁹
Tunc ē cōna q° ex q° ē aīa adeo tamq̄
a suo p̄ncipio in quo solū pt ꝑfecte q̄etari
et nāliter fert᷑ ī id tamq̄ in suā originē
et ꝑ desideriū ad corpus fert᷑ ī oīa terrea
tp̄alia et corruptibilia Cū g° illa duo sint
vnita quorū vnū fert᷑ sursū vt anima

quomō pt hec tanta inclinacōȝ ad
corpus quantā h̄t ad suū p̄ncipiū cū
tñ pt impediri ꝑ gaudiū et cōsolacōȝ
mundi ꝑ pcc̄a et multa alia mala sic
apparet ī multis hoīb⁹ qui non appetūt
regnū celorū ꝸ ꝓ vellent acceptare
hāc miseriā huius vite quo adusq̄ illis
desideriū dissolueret᷑ Desidiū autem
natale q̄ h̄t aīa ad corpus n̄ pt dissolui
ex ↄ̄ntuitaȝ magna mala aīa in hac
vita a corpore recipiat Corpus enim
ꝑ sua desideria qn̄ cōplent᷑ maculat aīaȝ
decorem aīe tollit priuat ipsā vera
vita quā dat grā nudā ↄstituit ī solo
ēē nature et sup̄ oīa illa desidiū nāle
aīe ad corpus non dissoluit᷑ Ecce q°modo
bn̄ dixit q᷑ illud vinculū est desidabile
Sed tu queris vnde est hoc q᷑ solucō illius
vinculi est tāte amaritudinis Dico
q᷑ ꝑpter illa q᷑ aīa adhuc ī corpore con
stituta cursu cōmuni nescit vtrū odio
ul̄ amore digna sit q᷑ oīa in futurū re
seruāt᷑ incerta de dei amore ideo cū am
aritudine nō nisi qn̄ oportet recedit Pᵃ
causa ē ex quo aīa ut ↄ̄miter ip̄sa adeo
esse iudicanda 2ᵐ ad impuncto sui recessus
inuēta fuit q᷑ 2ᵐ quod in tuo libro hoc
ē in tua ↄsciā inuentū fuerit iudicaberis
nō 2ᵐ vita tuā p̄teritā q᷑ multi male
viuūt qui tñ finaliter querūt᷑ et multi
bn̄ qui tñ postea cadūt Ex quo g° nescit
quale iudiciū fiat de ip̄a ideo timet et
abhorret exire corpus 3ᵃ causa est q᷑
aīa nescit qn̄ a corpore recedit quis sit
suus ductor quis defensor quale habeat
comitē quā viā vadat vbi p̄mo hospi
ciū recipiat cū g° illa sibi sint ignota
timet 4ᵃ causa est q᷑ aīa q̄diu est cum
corpore stat libera a passionib⁹ illis que
inferūt᷑ aīab⁹ ī purgatorio et in inferno
g° nō libenter egredit᷑ Iste sūt cause q̄re
in morte est tam strictū luctamen Cū
dicis tñ multi libenter moriūt᷑ sic legis
de paulo Dico q᷑ hoc nō fuit nāle ꝸ ꝑ grēaȝ
sup̄habundantem q̄ vincit nāȝ q᷑ secus
de vita etnā Sz q̄rit᷑ q° pt hō ad hoc ꝑ
uenire ut morte desideret Onditur q᷑
si solū in hoīe ↄsideras cursū nāle tunc
nūq̄ fuit hō in hac vita ita ꝑfectus qui
ꝑ se stando ī nāli inclinacōe desidaret
mori Racō est q᷑ mors ē vltimū terribiliū
Sed᷑ de xp̄o qui in hora mortis p̄ceȝ rogauit
dicēs pr̄ si possibile ē transeat a me calix
iste qui tñ fuit ꝑfectissimus Si aut respicis
sup̄habūdantē grēaȝ q̄ vincit nāȝ ita q᷑
ex sup̄abūdanti grā exoptat dulcedine

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. 164r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/fr/vad/0070/164r)